

ми еднѣ мѣрѣ брашно, десѣть хлѣбове и сырениѣ, и иди въ псака, и дай гы на вратѣа та си и виждѣ какво стрѣватъ, и ако имъ трѣба нѣщо. Двѣ тѣ противны страны воорѣжаваха са на бранѣи воспѣивахъ въ полкове тѣ за да исхождахъ да са вѣдѣтъ, когато приспѣ Давѣдъ, и положи врема *) то си въ рѣцѣ тѣ на стража та, и са втѣче въ полка и попыта вратѣа та си. И когато снъ говораше съ тѣхъ, ето мѣжъ Месейскѣи, именемъ Голѣадъ Фулѣстѣмландина пакъ изаѣзи отъ инопламенническѣи полкъ и хвѣсташе велегласно. Давѣдъ като чѣ и видѣ, чи всички тѣ мѣжи бсаха са и вѣгаха отъ неоврѣзанный инопламенникъ, не можи да търпи народно то си похѣленѣе. Напрасно са разгнѣва на Давѣда по голѣмый мѣ братъ Елававъ, и го хѣли, и го кара да иди при овцы тѣ, Давѣдова та ревность чѣ Саблз, и мѣ рече: не ѣе можъ ты единъ дѣтищъ да са ворѣшишъ съ того, които е мѣжъ борѣцъ отъ юность тѣ си. Рече Давѣдъ на Саблз: когато пасаше равъ твоей отеческо то си стаде, дохождаше единъ левъ или медведица (мечка) и гравеше нѣкъса овца: азъ слѣдъ него исхождахъ во има Господне, то вземахъ неговъ тѣ гортанъ, поражахъ и оумертвавахъ гы. Богъ прочее, които ма избави отъ льва и отъ мечкѣ тѣ, ѣе ли мѣ остави, да не идѣ да отемнѣ днесъ отъ похѣленѣе то Израйла? а чи кой е той не оврѣзанный, които оунищожавѣ полка на Бога живѣ? И Саблз мѣ рече: иди, и да вѣде Господъ съ тебѣ,

§. 89. Давѣдова борба съ Голѣа.а.

Саблз овлече Давѣда съ одеждѣ, и шлемъ мѣдланъ наложи на главѣ мѣ; и преполса мѣ свое то орѣжѣ вѣрхѣ одежды тѣ мѣ. Давѣдъ като походи сѣмо и овамо оутрѣдѣса, защо то вѣше необыкновенъ на тѣа тажки орѣжѣа та; зато рече на Саблз: не можъ да ида съ тѣхъ и отложи гы. И взѣ толгѣ тѣ си, избѣра си пѣть камени гладки отъ потока, и вложи гы въ пастырскѣи товолецъ (тѣрва) когото носеше,

*) Твара си.